

S I R - L Y N G B J E R G .

Mel.: Mor Danmark.

Der er et Sted, en lille Plet her i vort Rige,
som kalder på os unge fjern og nær,
der er ej Strand og Bølger eller skønne Vige,
og dog, fra vi var Børn, vi fik dig kær.
I Tidens Løb et Samlingssted for alle
til Møder, Sang og Fest og Sport,
med særlig Glæde vi ved Navn dig kalde,
fordi du er og bliver vort
SIR LYNGBJERG

Blandt Oltidshøje majestætisk frem du knejser,
fra Arilds Tid du er dog blevet skabt,
og paa din Top en Mindekrans af Sten sig rejser,
fortæller os om Mænd, som ej gav tabt.
De maner os til altid frem at hige
mod alt, hvad der er skønt og stort,
og Efterslægten da om os vil sige:
Du hjalp os til at faa det bedste gjort
SIR LYNGBJERG

Der kom en Tid, da fremmed Magt dit Taarn besatte,
og fremmed Tale lød ved Nat og Dag.
Vi kunne ej forhindre det og næppe fatte,
at det var Sandhed, ikke et Bedrag,
men naar om føje Tid herfra de drager,
og Krig og Ufred er forbi,
en Kæmpemindesten fra Danmarks Ager
højt på din Bankes Top da rejser vi
SIR LYNGBJERG

Du danske Ungdom gaa kun frem med hævet Pande,
bevar kun Ryggen rank og Sindet glad,
thi snart vil atter Freden raade over Lande,
og Fjenderne som Venner følges ad.
Fra lave Hytter og fra høje Sale
vil Sangen tone fri og glad,
som danske kan vi atter frie tale,
og ogsaa du skal faa dit Mindeblad
SIR LYNGBJERG.

Skrevet til Sir Lyngbjerg Idrætsforening Februar 1941.

V. B.